

Спеціалізовані консалтингові фірми надають консультаційні послуги щодо окремих напрямків управлінського консультування (бізнес-планування, фінансова оцінка, маркетинг, податкове планування, митне регулювання, реклама та зв'язки з громадськістю, кадровий підбір і розробка мотивації персоналу та інше).

Бажання звернутися по допомогу до стороннього консультанта може виникати у підприємств як із важким економічним станом, так і в підприємств, чий стан поліпшився, тому що перші турбуються про те, як врятувати виробництво, зберегти колектив, другі – про те, як краще використовувати нові можливості, що з'являються перед підприємством, закріпити й розвинути успіх.

Звернення до консультантів пов'язане із бажанням знайти легальний спосіб скорочення податкових виплат, усвідомленням недостатньої кваліфікації управлінської команди, важким положенням оборотними котами, неможливістю знайти інвесторів (партнерів) самостійно.

Значна кількість підприємств, які потребують консультаційної допомоги, за нею не звертаються. Основними причинами цього є складна макроекономічна ситуація, відсутність культури роботи з незалежними експертами, побоювання щодо порушення конфіденційності, низька платоспроможність, нездатність оцінити корисність консалтингових послуг.

Українські консалтингові фірми становлять гідну конкуренцію західним, особливо в таких видах діяльності, як реструктуризація й організація бізнес-процесів, управління якістю, інжиніринг, інформаційні технології, маркетинг, аудит, кадровий консалтинг і навчання. Проте слід відзначити, що український ринок консалтингових послуг далекий від того, щоб називатися зрілим.

На жаль, в Україні немає загального класифікатора консалтингових послуг, тому спостерігається певне поєднання консалтингових послуг та інших видів професійних послуг.

ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНІ АРХІВНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В СУЧАСНІЙ ІТАЛІЇ

К. Ю. Нефедов, канд. іст. наук, доцент

А. В. Матвієнко, студентка

*Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Державна архівна служба України визначила найголовнішим пріоритетом своєї діяльності на найближчі роки цифровізацію всіх процесів архівної справи. У цій галузі наша країна дуже суттєво відстає майже від усіх європейських держав, що значно ускладнює не лише інтеграцію наших архівних інституцій у світовий простір, а й розвиток архівної справи в самій Україні, бо без необхідного рівня інформатизації

архіви не можуть виконувати в сучасному суспільстві свої соціальні функції. Дуже важливим у таких умовах стає засвоєння досвіду європейських країн у сфері створення архівних інформаційних систем на загальнодержавному рівні. Розглянемо, як подібні заходи реалізуються в країні з найціннішим в Європі архівним надбанням – Італії.

Протягом останніх двадцяти років Генеральна дирекція архівів Італії та Центральний архівний інститут у взаємодії з ІТ-компаніями розробили й впровадили в онлайнпростір чотири загальнодержавні архівні інформаційні системи. Найстаріша з них – Система загального керівництва державними архівами (Sistema Guida Generale degli Archivi di Stato) – була створена в 1998–2003 рр. на основі паперової довідкової системи, що функціонувала ще з 60-х рр. XX ст. Система охопила інформацію про всі фонди, що зберігаються в Центральному державному архіві та державних архівах провінцій. За своїм призначенням вона подібна до вітчизняної інформаційної системи «Архівні фонди України», але містить більш докладну інформацію, що структурована за принципами міжнародного стандарту архівного описання ISAD та кодована в XML-формат на основі стандарту EAD. У системі наведено дані не лише про самі фонди, але й про фондоутворювачів та архівні інституції з урахуванням історичного та географічного контексту.

2003 року було створено Інформаційну систему державних архівів (SIAS). Це основана на розподіленій архітектурі управлінська система, що складається з модулів, які встановлюють в себе окремі державні архіви. На сьогодні такі модулі встановили вже 94 зі 100 італійських державних архівів. Система дозволяє архівним установам інформатизувати основні управлінські функції, розміщувати інформацію про власні документальні колекції, проводити облік, описування та інвентаризацію архівних документів відповідно до міжнародних стандартів, вести роботу з фондоутворювачами, працювати з цифровими документами тощо. Значна частина документів, що зберігаються в архівах, може бути надана в цій системі в режимі онлайн у зв'язку з їх реєстраційними картками та метаданими. З 2011 р. ця система доступна користувачам архівів через звичайний браузер. Її можна використовувати також для проведення занять у навчальних закладах.

2004 року було створено спеціальну Уніфіковану інформаційну систему для архівних суперінтендантів (SIUSA) – державних чиновників, які здійснюють нагляд за архівним надбанням на місцевому рівні. Ця система містить інформацію про документи, що зберігаються поза межами державної архівної системи – у міських, корпоративних, суспільних та приватних архівах. Інструменти SIUSA надають дані про фонди недержавних архівів, установи, організації та фізичних осіб, що створили або зберігають документи, про зміст окремих документальних зібрань, історичний та інституціональний контекст місцевої архівної спадщини. У системі також передбачено створення так званих «маршрутів» – оглядів

архівного надбання окремих територій, які можуть бути як повними, так і тематичними або історичними.

Окрім зазначених загальнодержавних інформаційних систем, в Італії на початку XXI ст. було впроваджено низку систем місцевого рівня та систем окремих архівів – Флоренції, Турину, Мілану, Венеції тощо. Відповідно актуальною стала необхідність інтеграції різних інформаційних ресурсів в єдину довідкову систему. Для цього 2011 р. було створено так званий портал Національної архівної системи (SAN), який має виконувати функції єдиної точки доступу до всього італійського архівного надбання, зберігаючи при цьому автономність кожної окремої інформаційної системи. Дані з трьох загальнодержавних та окремих місцевих систем інтегруються до цього порталу в онлайнрежимі та за допомогою файлів XML. У SAN міститься каталог архівних ресурсів, так звана «карта архівного надбання» Італії. Вона має на меті зорієнтувати користувачів щодо розміщення та змісту основних архівних комплексів країни та перенаправити їх до відповідних інформаційних систем. У каталозі також розміщені дані про фондоутворювачів та історичний контекст документів. Крім того, в SAN є бібліотека відцифрованих документів, що передані з інших систем у закодованій формі. Доповненням до системи є тематичні портали, де розміщено документи, цікаві для широкої громадськості, – архіви моди, архітектури, музики, генеалогічні матеріали тощо. Отже, вказана система призначена насамперед для користувачів архівної інформації і має на меті популяризацію італійського архівного надбання. На додаток до неї останніми роками впроваджується Державна архівна система (SAS), яка також інтегрує в собі інформацію інших систем, але розрахована на архівістів та дослідників – вона буде надавати безпосередній доступ для всіх довідкових матеріалів та цифрових документів італійських архівів у режимі реального часу.

Підсумовуючи вищезазначене, можна дійти висновку, що для архівних інформаційних систем Італії характерні такі особливості: 1) орієнтованість на всі типи архівів та всі рівні організації документів; 2) доступність інформації як для архівістів, так і для користувачів; 3) поєднання функцій управління архівами та використання документів; 4) сумісність з міжнародними архівними стандартами; 5) урахування історичного та інституціонального контексту архівної інформації; 6) ефективна інтеграція систем між собою. Усе це робить вказані інформаційні системи ефективним інструментом управління архівною справою та важливим засобом популяризації архівного надбання в суспільстві.